

Po drugie, skarżąca zarzuca zaskarżonej decyzji, że ignoruje ona wymagania wynikające z ustanowionej w art. 10 traktatu WE i wykonywanej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 zasady lojalności ciąży na Komisji Europejskiej w jej relacjach z instytucjami krajowymi. Przede wszystkim bowiem w warunkach przewidzianych w art. 11 ust. 6 tego rozporządzenia, o elementach tego stanu faktycznego nie został poinformowany sędzia krajowy, ani nie zasięgnięto opinii francuskiej Conseil de la concurrence prowadzącej tymczasem w styczniu 2004 r. postępowanie.

Po trzecie i ostatnie, skarżąca wskazuje na naruszenie zasady proporcjonalności, tak w zakresie pozornego celu kontroli, jak i sytuacji, w której została nakazana oraz braku jakichkolwiek informacji wskazujących na istnienie ryzyka zatajenia lub utraty dowodów.

(¹) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 9 sierpnia 2004 r. przez Hertę Adam przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-342/04)

(2004/C 262/99)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 9 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesiona przez Hertę Adam, zamieszkałą w Brukseli, reprezentowaną przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchal, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji Komisji, na podstawie której odmówiono skarżącej przywileju związanego z dodatkiem zagranicznym za rozłąkę, przewidzianego w art. 4, ust. 1, lit) a, załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
- Obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi, skarżąca podnosi naruszenie art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w związku z tym, że okres, podczas którego pracowała w biurze przedstawicielstwa landu niemieckiego w Brukseli nie został uznany przez Komisję jako okoliczność wynikająca z pracy wykonywanej dla innego państwa. Skarżąca podnosi, ponadto, naruszenie zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona dnia 6 sierpnia 2004 r. przez Vassiliosa Tsarnavasa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(Sprawa T-343/04)

(2004/C 262/100)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 6 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez Vassiliosa Tsarnavasa, zamieszkałego w Volos (Grecja), reprezentowanego przez Nicolasa Lhoësta, adwokata, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji oceniającego w postępowaniu odwoławczym, wydanej 4 sierpnia 2003 r. i ustanawiającej, bez poprawek, ostateczną ocenę skarżącego za okres od 1 lipca 1997 r. do 30 czerwca 1999 r.;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego obowiązującego w dniu 30 grudnia 2003 r.;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania w wysokości 10.000 euro tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę moralną;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję oceniającego w postępowaniu odwoławczym, którą utrzymał on w mocy, bez poprawek, swoje sprawozdanie z oceny za okres 1997-1999. Skarżący domaga się ponadto odszkodowania za doznaną krzywdę.

Odnosnie żądania o stwierdzenie nieważności, skarżący przytacza następujące zarzuty:

- naruszenie przepisów postępowania;
- oczywisty błąd w ocenie;
- brak uzasadnienia;
- nadużycie władzy i mobbing

Odnosnie żądania dotyczącego odszkodowania, skarżący podnosi, że sprawozdanie z oceny zostało sporządzone z około czteroletnim opóźnieniem, co jest całkowicie niedopuszczalne. Ponadto skarżący miałby być poddany mobbingowi. Jeśli chodzi o doznaną krzywdę, skarżący domaga się odszkodowania, które ocenia ex aequo et bono na 10.000 euro.